

Յ Ո Ւ Դ Ի Շ

Յուղիթի գիրքը պատմական վէպ մըն է, դրուած, Տովրիթի և Գ. Մակարայցւոցի նման, հրէից Հայրենասիրական եւ բարեպաշտական զգացումները արծարծելու նըս պատակով։ Յուղիթի վիստասնութեան պատմական հիմք պէտք է փնառել, Պարսկագլաւոր Արտաչու Ոքոս (Ochus) ի զօրակար, Bagosesի կողմէ Երուսալէմի պաշտաման դէպիթին։

Գրութեան վայրը անորոշ է։

Հեղինակը եւս կը մնայ անծանօթ։

Ե՞րբ գրուած է Յուղիթի, ուղղակի կարելի չէ լսել։ Արտաքին հնագոյն վկայութիւնը կը տեսնենք Հառմատի նպա։ Կղեմէսիր առ Կորնթացիս դրած թուղթին մէջ (Ա. Դարու Վերջինը)։ Խակ ներքին վկայութիւններու համաձայն հաւանաբար գրուած է ան Ք. Ա. Երկրորդ դարու վերջինը կամ առաջին վարու սկիզբներ։

Գիրքին սկզբնական իեզուն եղած է Երայի կամ արամերէն, ինչպէս պէտք է հետեւցնել յոյն թարգմանութեան կարդ մը սխալներէն, եւ երրայրանութիւններէ, որոնք առաջարկու կը գտնուին։ Որոցինչս կ'ըսէ թէ Յուղիթ գոյութիւն շունէր ոչ Երրայրէն, եւ ոչ արամերէն իեզուներով։ Սակայն Եկրոնիմու կը հաւասաէ թէ ինքը կարդացած է զայն արամերէնով։

Յուղիթի մէկի հասած հնագոյն թարգմանութիւնը ՀԲ.ն է։ Վուլգարան ինքնուրոյն է եւ անկախ ՀԲ. էն։ Կը գտնուին քանի մը տեսակ երրայրէն յետնագոյն զըրուածներ ալ, որոնցմէ երկար ձեւը կը մօտենայ աւելի ՀԲ.-ին, իսկ կարճը չփառ կէտքի ունի Վուլգարայի Հետ։ Կարճ ձեւը կարդ մը զիտուններու կողմէ հնագոյնը նըս կատուած է։ Coleman զայն կը համարի ար-

դիւնքը վերձենումէի մը, որուն չնորհիւ սկզբնական մէկին պատմական անկարելիութիւնները բարեզուած են չափով մը։

Յուղիթի գիրքը երբեք պատմական գործ մը չէ նկատուած հրէից կողմէ։ Երբաւի պատմական արժէք մը կարելի չէ տալ զըրուածքի մը, որ ազատորէն քով քովի կը բերէ եւ իրարու կը խառնէ զանազան գարերու մէջ ապրող անձնաւորութիւններ։ Գըրքին մէջ յիշուած անձերէն ոմանք ալ բոլորին անձանօթ են պատմութեան։

Յուղիթի աշխարհագրութիւնը նուազ անինամ է պատմութենէն։ Լաւ կը ճանչնայ Պաղեստինը եւ տեղեկութիւններ ունի շըրջալայ երկիրներու մասին եւս։ Իր յիշած տեղուց անաններէն լատերը, սակայն, կարելի չէ եղած նոյնացնել։ Ասոնցմէ մեծ մաս մը շատ աղաւաղուած է ընդօրինակութեաց ընթացքին, եւ ձեռագրէ ձեռագիր նշանակելի ատրբերութիւններ յառաջ եկած են։ Բնուիզուա, որ այնքան կարեւոր տեղ մը կը գրաւէ սոյն պատմութեան մէջ, կը մնայ այլապէս անձանօթ։ Անոր նոյնացման մասին կարծիքները տաժնուած են։ Sellin կը նոյնացնէ զայն Երուսալէմի Հետ։ Coleman կը գրէ թէ այն որոշապէս կը զանանդառուի Երուսալէմն։ Ոմանք առընչութեան մէջ կը գնեն զայն Բեթելի Հետ։ Գարեթին յերան վրայ։ Ուրիշներ յարացուցական անուն մը կը նկատեն զայն, զի Bethulah կը նշանակի կոյս, կամ՝ խորհրդանշական անուն մը իբրեւ Beth Eloah, առան Աստուծոյ։ Մակարայցւոց Ա. գրքին մէջ Բեթառքի կարստած դերը զուղաւենական մը կ'ընծայէ։ բայց իր հարաւային դիրքը անկարելի կը դարձնէ ատոր նոյնացումը (Coleman)։ Հստ Coleman Տորրեյի ըրած

նոյնացումը Սիւքէմ (Նապլուս)ի հետ, միակ գոհացուցիչ լուծումն է: Մերինին նախադրութեան համաձայն թեսիզուա՝ Սամարիան է (Հմմտ. նաեւ Զ. 8): Սամարիա կը դանուէր Սիւքէմէն ն մդրն դէպի հիւսիսարեւմուտք:

Գիրքը կը բաժնուի երկու որոշ մասերու. Ա-ի, պատմական եւ աշխարհագրական բարելաշխատ բեմ մը, որուն վրայ կը հանդիսադրուի քաջասիրո հրէուճին դիւցաղներութիւնը, լ-մի: Վերջին գլուխը

կը բովանդակէ քերթուած մը, ժԶ 1-21, Յուղիթի Օրհնութիւնը:

Յուղիթի դիրքը նկատուած է արժէքաւոր աղքիւր մը փարխսեցիութեան տառենասիրութեան համար:

Հրէից մէջ Յուղիթի չէ անցած կանոնական գիրքերու շարքին, թէեւ դրական նոյն սեռին պատկանող նսթերը անցած է: Cole-

տոն կը հաւասատէ թէ Խանկայի Տօնին կը կարդացուէր Յուղիթ: Այս տօնը հաստատուած էր ի յիշատակ Յուղայ, Մակարէն կողմէ Տաճարին վերանորոդութեան, յետ Անտիքոս Եպիփանի կատարած սրբազնութեան: Ուրախութեան տօն մըն էր. կրսկու Քասղեւի 25ին (Դեկտեմբեր) եւ կը տեւէր ութ օր: Այս միջոցին տուներն աւ մանաւոր կերպով կը լուսազարդէին եւ այդ պատճառաւ կ'ըսուէր նաեւ ևլոյսերու Տօն:

Եօթանասնից թարգմանութեան շնորհիւ Յուղիթի տեղ գտաւ: Քրիստոնէական Եկեղեցւոյ Կանոնին մէջ, երկրորդական գրքերու շարքին:

Հայ Եկեղեցւոյ ծալոցին մէջ Յուղիթէն երկու ընթերցուածներ միայն տանուած են. ԺԵ 8-15 եւ ժԶ 1-4:

Ն. Ե.